

Ο τρόπος της επανένωσης του ανθρώπου με τον Θεό

[Ορθοδοξία / Θεολογία](#)

[Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας](#)

Στο τροπάριο, που η Οσία και Παρθένος Υμνογράφος Κασσιανή έγραψε για την πόρνη του Ευαγγελίου, η οποία άλειψε με μύρο τα πόδια του Ιησού, ζητώντας την άφεση των πολλών αμαρτιών της, μας δίνεται και η εικόνα όπου η πόρνη σκουπίζει με τα μαλλιά της τα πόδια του Ιησού, των οποίων (ποδιών) «κρότον τοις ωσίν ηχηθείσα εν τω παραδείσω τω φόβω εκρύβη».

Με αυτούς τους λόγους η Υμνογράφος οδηγεί με παραστατικό τρόπο τον νού μας στους Πρωτοπλάστους, στον Παράδεισο και ειδικώτερα στην πρώτη γυναίκα, την Εύα, η οποία παρήκουσε στο θέλημα Του Θεού και θέλησε να πορευθή στο «καθ' ομοίωσιν», την κατά χάριν θέωση, άνευ Του Θεού. Το αποτέλεσμα ήταν να αποτύχη παταγωδώς. Ήταν αδύνατον ο «κατ' εικόνα» Θεού πλασθείς άνθρωπος να «ομοιωθή τω Θεώ», παρακούοντας το θέλημά Του. Το μόνο που πέτυχε με την παρακοή του ήταν να εξέλθη από τον χώρο της αγάπης και της κοινωνίας με τον Δημιουργό του. Έτσι κατά την συνήθη επίσκεψη του Θεού στον Παράδεισο, όταν η

Εύα άκουσε τον κρότο των πατημάτων Του -όπως μας το λέγει παραστατικά και ανθρωπομορφικά η Υμνογράφος Κασσιανή- τότε, αντί να παρουσιασθή μετανοημένη και να ζητήσει συγχώρηση για την παρακοή, «εκρύβη» από προσώπου Του Θεού.

Έχουμε, λοιπόν, ενώπιόν μας δύο αντίθετες εικόνες. Αφ' ενός την πρώτη γυναίκα, την Εύα, η οποία, όχι μόνον δεν παρουσιάζεται ενώπιον Του Θεού, για να ζητήσει συγγνώμη, αλλά κρύβεται απ' Αυτόν, θεωρώντας ότι έτσι θα αποκρύψει και την παρακοή της. Αφ' ετέρου την πόρνη γυναίκα του Ευαγγελίου, η οποία, όχι μόνον δεν κρύβεται, αλλά παρουσιάζεται ενώπιον του Θεανθρώπου Κυρίου, χύνει

πολύτιμο μύρο στους πόδας Του, τους σκουπίζει με τα μαλλιά της και ζητεί με συντριβή και μετάνοια την συγχώρηση των αμαρτημάτων της, την οποία και έλαβε.

Μετά την πτώση των Πρωτοπλάστων στον Παράδεισο, ο άνθρωπος έχει με-σα του την ροπή προς την αμαρτία, προς την παρακοή στο θέλημα Του Θεού και καλείται στην ζωή του να αντιπολεμήσει αυτήν την ροπή. Επειδή, όμως, κατά τους Νηπτικούς Πατέρες, εμφορείται από εσωτερικό εγωισμό, ελκύεται από την αμαρτία και υποκύπτει πολλές φορές στην παρακοή του Θείου θελήματος, χάνοντας έτσι την Χάρη Του Θεού και την κοινωνία μετ' Αυτού. Τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος; Να κρυβή από τον Θεό, όπως η πρώτη γυναίκα, η Εύα, η οποία ύψωσε μεταξύ αυτής και του Θεού το τείχος του εγωισμού; Εάν ανεγείρη αυτό το τείχος, δεν θα μπορέσει ποτέ να λάβει την συγχώρηση και να επανέλθει στην Άκτιστη Χάρη Του Θεού και στην κοινωνία με Αυτόν.

Συνεπώς, οφείλουμε να τονίσουμε και να συνειδητοποιήσουμε μία μεγάλη αλήθεια: Όσες παρακοές κι αν έχει κάνει στη ζωή του ο άνθρωπος, δεν πρέπει να ακολουθήσει τον δρόμο της Εύας, η οποία δεν εμφανίσθηκε ενώπιον του Θεού και εκρύβη απ' Αυτόν, αλλά να πορευθή τον δρόμο της πόρνης γυναικός. Να προσέλθει δηλαδή ενώπιον Του Θεού με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς και να εκχύσει στα Άχραντα πόδια Του το πολύτιμο μύρο, που είναι τα δάκρυα της μετανοίας. Με αυτό το πολύτιμο μύρο των δακρύων της μετανοίας να πλύνη τα πόδια Του Εσταυρωμένου Ιησού, της Εσταυρωμένης Αγάπης και να τα σκουπίσει με τα έργα της πίστεώς του, τα πνευματικά έργα, μέσα στο χώρο της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Κι αυτά τα έργα είναι η ταπείνωση, η αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο, η προσευχή και η ειλικρινής εξομολόγηση ενώπιον του πνευματικού του Πατρός. Τότε να είναι βέβαιος ο άνθρωπος ότι ο Θεάνθρωπος Κύριος, επειδή «εσταυρώθη δι' ημάς, ίνα ημίν πηγάση την άφεσιν», θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά του, θα τον επανεντάξει στο Μυστικό Του Σώμα, που είναι η Ορθόδοξος Εκκλησία και θα τον αξιώσει να πορευθή μετ' Αυτού στην πνευματική Ανάσταση.

PERMANENTLY_REMOVED